

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/323

ze dne 20. ledna 2017,

kterým se opravuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 15 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽²⁾ bylo přijato dne 4. října 2016 a vyhlášeno dne 15. prosince 2016. Stanoví normy pro včasnou, přesnou a vhodně oddělenou výměnu kolaterálu v případech, kdy clearing derivátů neprovádí ústřední protistrana, a obsahuje podrobné požadavky, které musí skupina splnit, aby byla osvobozena od povinnosti složení marže při transakcích uvnitř skupiny. Kromě těchto požadavků platí, že pokud má jedna z obou protistran ve skupině sídlo v třetí zemi, pro kterou nebyla dosud stanovena rovnocennost podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012, musí skupina provést výměnu variační a vhodně oddělené počáteční marže u všech transakcí uvnitř skupiny, které jsou prováděny s dceřinými společnostmi v této třetí zemi. S cílem vyhnout se nepřiměřenému uplatňování maržových požadavků a s přihlédnutím k obdobným požadavkům na povinnost clearingů stanoví nařízení v přenesené pravomoci odklad uplatňování tohoto konkrétního požadavku, aby byl poskytnut dostatečný čas k dokončení procesu stanovení rovnocennosti a nebyla vyžadována neefektivní alokace zdrojů vůči skupinám s dceřinými společnostmi se sídlem v třetích zemích.
- (2) V článku 37 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 chybí ustanovení o postupném zavedení požadavků na variační marži u transakcí uvnitř skupiny analogicky k ustanovení čl. 36 odst. 2 (které se týká požadavků na počáteční marži). Do článku 37, který stanoví zaváděcí období pro požadavky na variační marži, by proto měly být doplněny dva nové odstavce. Tyto odstavce by měly být analogické stávajícímu čl. 36 odst. 2 a 3 s tím, že tam, kde k transakci uvnitř skupiny dochází mezi subjektem z Unie a subjektem z třetí země, se výměna variační marže nebude požadovat dříve než tři roky po vstupu nařízení v platnost, neexistuje-li ve vztahu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

k dané třetí zemi rozhodnutí o rovnocennosti. Existuje-li rozhodnutí o rovnocennosti, použijí se požadavky buď čtyři měsíce po vstupu rozhodnutí o rovnocennosti v platnost, nebo podle obecného harmonogramu, podle toho, které datum nastane později.

- (3) Návrh regulačních technických norem, na nichž je nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 založeno, předložený Komisi evropskými orgány dohledu dne 8. března 2016 zahrnoval totéž zaváděcí období pro počáteční i variační marži. Oprava je nutná z důvodu technické chyby v procesu přijímání nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, při němž byly dva předmětné odstavce o postupném zavedení požadavků na variační marži u transakcí uvnitř skupiny vynechány.
- (4) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 by proto mělo být odpovídajícím způsobem opraveno.
- (5) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 vstoupilo v platnost dne 4. ledna 2017. Aby se zabránilo přerušení uplatňování zaváděcích období pro počáteční a variační marži, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost bezodkladně se zpětnou platností,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 37 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Odchylně od odstavce 1 se v případě, že jsou splněny podmínky odstavce 4 tohoto článku, použijí čl. 9 odst. 1 a články 10 a 12 takto:

- a) tři roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost v případě, že ve vztahu k příslušné třetí zemi nebylo přijato rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení;
- b) v pozdější z následujících dat, pokud bylo ve vztahu k příslušné třetí zemi přijato rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení:
  - i) čtyři měsíce po dni vstupu v platnost rozhodnutí přijatého podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení ve vztahu k příslušné třetí zemi,
  - ii) příslušné datum stanovené podle odstavce 1.

4. Odchylka uvedená v odstavci 3 se použije pouze tehdy, pokud smluvní strany OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing, splňují všechny následující podmínky:

- a) jedna smluvní strana je usazena ve třetí zemi a druhá smluvní strana je usazena v Unii;
- b) smluvní strana usazená ve třetí zemi je buď finanční smluvní stranou, nebo nefinanční smluvní stranou;
- c) smluvní strana usazená v Unii splňuje jednu z následujících podmínek:
  - i) je finanční smluvní stranou, nefinanční smluvní stranou, finanční holdingovou společností, finanční institucí nebo podnikem pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky, a smluvní strana ze třetí země uvedená v písmenu a) je finanční smluvní stranou;
  - ii) je buď finanční smluvní stranou, nebo nefinanční smluvní stranou a smluvní strana ze třetí země uvedená v písmenu a) je nefinanční smluvní stranou;
- d) obě smluvní strany jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace v souladu s čl. 3 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012;
- e) obě smluvní strany podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik;
- f) jsou splněny požadavky kapitoly III.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 4. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. ledna 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER
